

De același autor au apărut la Editura Mistica:

Arta adevăratei vindecări

În pregătire:

A Garden of Pomegranates

The Tree of Life

ISRAEL REGARDIE (1907-1985) este autorul a numeroase volume ce tratează teme oculte și specialiștii îi atribuie reușita de a scoate ocultismul modern de sub pecetea secretului. S-a născut în Anglia, dar și-a petrecut cea mai mare parte a vieții în Statele Unite ale Americii. În anul 1928 a devenit secretarul personal al faimosului Aleister Crowley, iar în 1932 și-a început cariera de îndrumător în ezoterism. Un an mai târziu s-a înscris în Stella Matutina, organizație ce făcea parte din Ordinul Ermetic Zorii de Aur (Golden Dawn). În 1937 a publicat ritualele ordinului într-o carte ce avea să devină celebră: *The Golden Dawn*. Printre celelalte volume ale sale se numără *A Garden of Pomegranates*, *The Tree of Life*, *The Art of True Healing*, *The Art and Meaning of Magic*, *Twelve Steps to Spiritual Enlightenment*, *The Eye in the Triangle*.

Israel Regardie

Pilonul central

Echilibrul dintre minte și magie

Ediție întocmită și completată
de Chic Cicero și Sandra Tabatha Cicero

Traducere din limba engleză
MIHNEA COLUMBEANU

M I S T I C A

CONTENUTUL ATLAS

CUPRINS

MULTUMIRI	6
INTRODUCERE LA EDIȚIA A TREIA	9
INTRODUCERE LA EDIȚIA A DOUA	24
CUVÂNT ÎNAINTE	33

PARTEA ÎNTÂI: PILONUL CENTRAL

O corelare între principiile psihologiei analitice și tehnici elementare de magie	35
1. Cei doi stâlpi ai templului (<i>red.</i>)	37
2. Arboarele Vietii (<i>red.</i>)	63
3. Crucea cabalistică și ritualul pentagramei	90
4. Exercițiul Pilonului Central (<i>red.</i>)	116
5. Circulația luminii și formula vibrației (<i>red.</i>)	134

PARTEA A DOUA: ECHILIBRUL DINTRE MINTE ȘI MAGIE

O analiză aprofundată a reației dintre psihologie și magie	153
6. Psihologie și magie	155
Psihoterapia	158
Triada freudiană a psihicului	159
Jung și psihologia spirituală	161
Natura psihicului	163
Umbra	166

Confruntarea cu umbra	167
Exercițiul regresiei cărti	169
Exercițiul eliminării traumelor	170
7. Arta relaxării.....	199
Exercițiul conștiinței trupului	203
Exercițiul băii purificatoare	204
Exercițiul respirației purificatoare	205
Exercițiul de relaxare nr. 1: Gravitația și relaxarea	205
Exercițiul de relaxare nr. 2: Pentru două persoane.....	207
Exercițiul de relaxare nr. 3: Tensiune, relaxare și vizualizare	209
Exercițiul de relaxare nr. 4: Circulația vizualizată	213
Exercițiul de relaxare nr. 5: Practica esenței divine	216
Exerciții suplimentare: Găsirea poziției potrivite	217
Pozitia orientală	218
Pozitia occidentală	218
Exercițiul conștiinței mintii	218
Dezvoltarea exercițiului voinței	220
Ritul echilibrării elementelor	221
8. Yoga, chakrele și înțelepciunea Orientului	224
Yoga	226
Prana	227
Chakrele	228
Tattvele	229
Cele șapte chakre	229
Kundalini	234
Conștiința chakrelor	235
Corespondențele chakrelor	236
Exercițiul conștiinței chakrelor	236
Lecturi recomandate	241
9 Pentagrama	242
Crucea cabalistică	242

Micul Ritual al Pentagramei	243
Formula LBRP	245
Originile Ritualului Pentagramei	248
Ce reprezintă Pentagrama	252
Gematria pentagramei	258
Numele ebraice divine asociate cu LBRP	263
Cum se trasează o pentagramă perfectă	265
Folosirea Micului ritual al Pentagramei	266
Un ritual egiptean al pentagramei	269
Crucea Cabalistică egipteană	269
Pentagramele	269
Invocarea	270
Ritualuri de izgonire egiptene	270
Versiuni alternative	270
Un ritual de izgonire al pentagramei grecesc	271
Crucea cabalistică grecească (stauros kabalisticos)	271
Pentagramele	272
Invocarea	274
Încheierea	274
Versiune grecească alternativă	274
Stauros kabalisticos	275
Crucile de flăcări	275
Invocarea	276
Ritual gaelic alternativ	276
Un ritual șamanic	276
Crucea șamanică	277
Pentagramele	277
Invocarea	278
10. Exercițiul Pilonului Central	279
Exercițiul Pilonului Central	280
Stabilirea Coloanei	280
Circulația unu: dintr-o parte în alta	281

Circulația doi: din față în spate	281
Circulația trei: dușul de lumină	281
Circulația patru: spirala ascendentă	282
Încheierea	282
Ritualul Pilonului Central	282
Partea I: Spiritul	283
Partea a II-a: Aerul	284
Partea a III-a: Focul	285
Partea a IV-a: Apa	285
Partea a V-a: Pământul	286
Partea a VI-a: Circumambulația	287
Partea I: Spiritul	288
Partea a II-a: Aerul	288
Partea a III-a: Focul	289
Partea a IV-a: Apa	289
Partea a V-a: Pământul	289
Partea a VI-a: Circumambulația	290
Exercițiul arborelui vieții	291
Ritul celor cinci coloane	293
Un exercițiu egiptean al Pilonului Central	297
Ritul egiptean al celor trei coloane	299
Un exercițiu al pilonului central grecesc	301
Ritualul grecesc al celor trei piloni	302
Un exercițiu al pilonului central gaelic	304
Ritul gaelic al celor trei piloni	306
Un exercițiu al pilonului central șamanic	308
Ritul șamanic al celor trei piloni	309
Zeități pe Arborele Vieții	312
O listă a corespondenței zeităților	312
Culoare și vizualizare	313
Consacrarea talismanelor	314
Ritualuri de vindecare	314

Un ritual de vindecare al Pilonului Central	315
Variante ale ritualului de vindecare	317
ANEXĂ	
Cabala muzicală	319
GLOSAR	327
BIBLIOGRAFIE	343
LISTA ILUSTRĂRIILOR	349

PARTEA ÎNTÂI

PILONUL CENTRAL

ISRAEL REGARDIE

**O CORELARE ÎNTRE PRINCIPIILE PSIHOLOGIEI ANALITICE
ȘI TEHNICILE ELEMENTARE DE MAGIE**

1

CEI DOI STÂLPI AI TEMPLULUI

Pentru mine, cea mai semnificativă și extraordinară caracteristică a gândirii moderne este ampla circulație a cărților despre diversele ramuri ale psihologiei. Chestiunile privitoare la mintea omenească prezintă un interes general, mai ales aspectul hinterlandului mental care a fost denumit *subconștient*, în lipsa unui termen mai potrivit, precum și fiindcă domeniul lui este, pentru moment, atât de ambiguu pentru noi. Greu s-ar putea găsi o persoană instruită care să nu aibă măcar niște cunoștințe vagi despre psihologia analitică. Chiar dacă această familiarizare se rezumă doar la cunoașterea câtorva dintre cele mai frecvent folosite clișee – libido, subconștient, conflicte și rezistențe, nevroze și complexe –, faptul în sine indică un fenomen care, cu siguranță, nu s-a înregistrat prea des în istoria gândirii civilizate.

Pentru a veni în întâmpinarea interesului larg răspândit față de subiectele psihologice, s-au scris numeroase cărți care urmăreau să-i prezinte cititorului de ordin general unele noțiuni despre acea lume aparte care reprezintă domeniul de activitate al analistului. Majoritatea sunt extrem de informative, furnizând o viziune foarte rațională și echilibrată asupra subiectului. Pe de altă parte, inevitabil, există multe care ar fi putut la fel de bine

să rămână nescrise. Una dintre cele mai curioase concepții greșite promovate de unele dintre cele din urmă ar fi aceea că psihologia analitică – iar aici folosesc termenul în sensul său cel mai larg, pentru a acoperi diversele școli fondate de Freud, Jung, Adler etc. – e un domeniu cu totul aparte și că singurul lucru care-i eticheta pe strămoșii noștri ca barbari și sălbatici ar fi fost completa lor lipsă de cunoștințe psihoterapeutice. Ar fi complet absurdă minimalizarea a tot ceea ce s-a realizat cu ajutorul psihologiei moderne, datorită eforturilor unor cercetători scrupuloși ca Freud și Jung. Dar este cât se poate de clar că autorii lor – extremiștii psihologici – merg mult prea departe în a contesta inteligența și intuiția predecesorilor noștri. Căci realitatea, după cum indică nu puține cercetări, este aceea că, departe de a fi necunoscători într-ale psihologiei, strămoșii noștri, și îndeosebi cei din Orient și din Oriental Mijlociu, dezvoltaseră un sistem foarte elaborat și complex, nu numai pe baza analizei, ci și pornind de la sinteză și evoluție spirituală.

Unii ortodocși îndărătnici pot pune la îndoială relația dintre psihologia modernă și tehniciile orientale și arhaice discreditate, pentru desfășurarea naturii superioare sau spirituale a omului. În practică însă o asemenea relație există indubitat. Este o realitate a experienței clinice și de consultație. Căci, pe parcursul unei analize prelungite, după ce nivelurile mai rudimentare și mai superficiale ale subconștientului au fost dezvăluite și conflictele morale rezolvate, peste pragul conștiinței își fac intrarea simboluri, motive și teme de natură religioasă sau spirituală. Această apariție poate avea loc în vis, prin intuiție sau sub forma unei aprehensiuni directe. Nu numai că aşa stau lucrurile, dar ele exercită și o influență foarte puternică asupra întregii personalități, producând integritate, o atitudine nouă și mai echilibrată față de viață și o unificare a diverselor straturi ale conștiinței pe care o numim, la nivel colectiv, om.

Ceea ce e foarte posibil să fi realizat psihologia modernă este un progres față de eforturile predecesorilor noștri, în sensul unei tehnici cathartice. Mai mult, datorită dispozitivelor moderne, metodele psihologiei analitice au fost aduse mai aproape de înțelegerea și accesul omului de rând. În trecut, tehniciile de realizare, misticismul, magia și yoga, indiferent de numele care le erau atribuite, au fost întotdeauna mult mai inaccesibile individului de nivel mediu.

Psihologiile trecutului pot fi summarizate folosind cuvintele yoga și magie. Subiectul yoga a fost deja tratat excelent de mai mulți scriitori capabili și competenți, nefiind nevoie să-l mai menționăm aici de prea multe ori. O carte ca *Yoga și psihologia apuseană*, de Geraldine Coster, trebuie, fără îndoială, să-și ocupe locul în istorie ca o contribuție autentică, de primă mărime, la progresul psihologiei analitice. Mai există și compilația Lojii Budiste, *Concentrare și meditație*, un manual meritoriu pe același subiect.²⁵ Câțiva psihologi moderni au examinat, de asemenea, subiectul yoga și al meditației în ansamblul său, descoperind numeroase elemente care corespund și explică propriile sisteme. Mai mult, sistemele mistice postulează un țel și o schemă generală care extind caracterul mai degrabă cetos și nedeterminat al unei vaste părți din sistemele noastre psihoterapeutice.

Psihologia analitică și magică, după părerea mea, comportă două jumătăți sau aspecte ale unui singur sistem tehnic. La fel cum trupul și mintea nu sunt două unități separate, ci sunt pur și simplu manifestările duale ale unui «ceva» dinamic pe plan interior, la fel și psihologia și magia conțin în mod similar un singur sistem al cărui scop este integrarea personalității umane. Scopul său este de a unifica departamentele și diferențele funcții diferite ale ființei omenești, activându-le pe acelea care, din

²⁵ Alte cărți utile pe același subiect sunt *Hatha Yoga* de Theos Bernard și *Yoga: A Scientific Evaluation* de Kovoort T. Behanan.

diverse motive, rămân în stare latentă. Incidental, tehnica sa este de o asemenea natură încât simptomele nevrotice care se exprimă prea insistent sunt fie eliminate, fie atenuate printr-un proces de echilibrare.

Prin urmare, va fi evident că, prin magie²⁶, nu avem în vedere scamatorii sau jonglerii teatrale și în niciun caz acea superstiție medievală născută din ignorantă, frică și teroare. Aceste definiții ar trebui să fie excluse din gândirea noastră. Secole de-a rândul, magia a fost asociată în mod absolut eronat cu patologii precum vrăjitoria²⁷ și demonolatria²⁸, din cauza duplicității șarlatanilor și

²⁶ Aleister Crowley a adoptat scrierea medievală a cuvântului *magick*, cu „k”, pentru a diferenția știința psihospirituală de magia scenică. Magicienii din Golden Dawn, precum și nenumărații teurgiști dinaintea lor scriau „magick” fără „k”. La fel ca Regardie, nu vedem niciun motiv de a lăsa cuvântul «magic» pradă arenei iluzionismului.

²⁷ Rețineți că această carte a fost tipărită prima dată în 1938, cu peste un deceniu înainte ca Gerald Gardner să fi publicat *Witchcraft Today*, fondând religia Wicca, un cult care e pozitiv și afirmativ pentru viață. Referirea lui Regardie la „patologii ca vrăjitoria” are în vedere superstițiile medievale, blestemele și isteria generală care au dus la apariția Inchiziției și la judecarea vrăjitoarelor din Salem.

²⁸ Din nefericire, în vremurile moderne, „patologia demonolatriei” are adepti printre anumiți indivizi care și spun sataniști. Deși mulți sataniști autoproclamați nu fac decât să practice o filosofie mai degrabă juvenilă, care s-a născut din rebeliunea adolescentină bazată pe respingerea convingerilor religioase ale părinților, alții sunt pur și simplu sociopati disfuncționali, non-etiici, care au prea puțină considerație sau deloc pentru ceilalți. Sataniștii din a doua categorie pot fi definiți cu certitudine ca indivizi care-l adoră pe Satana (entitatea creștină a răului), invocă spirite malefice și practică magia dăunătoare (neagră) împotriva altora. Astfel, satanismul nu este o filosofie care afirmă viața și trebuie să fie respins ferm de orice adevarat cercetător care dorește să evolueze spiritual. Căci, așa cum a afirmat Regardie în *Arborele Vieții*: „aceia care folosesc asemenea metode [de magie neagră] trebuie să fie respinși sever de Teurgist, ca o boală mortală”, în Ritualul Neofit al *Golden Dawn*, candidatul jură: „...nu-mi voi îngosi cunoașterea mistică în slujba Magiei Rele, niciodată, în orice încercare sau ispită” (Regardie, *The Golden Dawn*, 123). Trebuie să fie clar că magicienii

a reticenței propriilor așa-zise autorități. Chiar și în zilele noastre, custozii acestui sistem de cunoaștere, hărțuiți de probleme personale și, în special, de propriile lor complexe de putere, încă mai insistă să refuze cu încăpățânare punerea în circulație a unei descrieri mai corecte despre natura magiei. S-ar putea chiar și să nu-i mai înțeleagă principiile. Nu e de mirare că au apărut asemenea concepții greșite. Cu excepția câtorva lucrări care au atras atenția unei mici părți a publicului cititor, s-a scris foarte puțin pentru a se prezenta categoric ceea ce este magia în realitate. În măsura în care, ca element constitutiv al psihologiei moderne, ea este măcar parțial înțeleasă de o secțiune apreciabilă a lumii instruite, afirmându-se astfel că magia e înrudită și se ocupă de același domeniu subiectiv al psihologiei, unele noțiuni despre caracterul și obiectivele sale devin cât de cât accesibile.

În ceea ce-l privește pe omul de nivel mediu sau pe aspirantul la magie, tehnica analitică ar trebui să comporte, fără discuție, primul stadiu al rutinei folosite în dezvoltarea spirituală. Căci, până când el nu se înțelege pe sine însuși în conformitate cu acea lumină deosebit de penetrantă pe care psihologia a aruncat-o asupra motivelor noastre, nu poate spera să pună efectiv în funcțiune latura latentă a naturii sale proprii. Si, dacă cineva nu-și expediază superficial această autocunoaștere dezirabilă ca pe un scop ușor de atins sau, eventual, deja împlinit, nu se poate decât lansa un avertisment ferm că lucrurile nu sunt atât de simple cum par la prima vedere. Faptul că o asemenea cunoaștere de sine este necesară pentru a da curs magiei este de la sine înțeles. Ne confruntăm dintr-odată, în fața portalului, cu niște paznici înarmați până-n dinți. Ne izbim de întrebări cum ar fi: Dacă interesul față de cultura spirituală ar fi motivat de dorința de a scăpa de turbulențele vieții fizice? Dacă propriul punct de vedere, apărat cu strășnicie, ar fi doar o rationalizare elaborată pentru a ascunde

serioși, etici nu se implică în satanism sau în magie neagră.

un sentiment de nesiguranță, chinul surd, dar insistent al inferiorității? Aceștia sunt, foarte adesea, factorii nerecunoscuți care determină refugierea în preocupările religioase ba chiar și în diverse domenii ale științei. Căutarea și, foarte frecvent, presupusa descoperire a unui Dumnezeu de tip patern sau a unui senior uruz, după modelul lui Iehova, își au de multe ori originile într-o respingere adolescentină a tatălui. Aceasta, uitată deliberat, a devenit atât de profundă, încât nevoia psihic interioară de autoritate și afectiune părintească este proiectată subconștient în afară, spre o zeitate înfricoșătoare și impresionantă. Prin urmare, este absolut esențială discernerea adevăratelor motive de conduită și atitudine față de viață. Odată realizat acest lucru, se poate examina și cealaltă față a medaliei, care este propriul psihic al omului.

Ca sistem practic, magia se ocupă nu atât de analiză, cât de activarea părților creative și intuitive din om. O tehnică psihologică nu poate fi niciodată complet integrativă până nu acceptă latura spirituală a omului și-l ajută pe cel în cauză la recunoașterea sau familiarizarea cu activitatea ei. În momentul de față, tratamentul acestor chestiuni rămâne aproape integral doar în domeniul magiei, recunoscând pe deplin necesitatea de integrare. Nu numai că acceptă și recomandă rezultatele analizei, dar merge și mai departe. Dacă analiza urmărește acceptarea subconștientului și a validității coexistenței sale cu conștientul, atunci se poate spune că magia este o modalitate de a ajunge la nivelurile mai adânci ale subconștientului. Acestea sunt nivelurile puterii și ale realizării, a căror valoare o putem întrezări doar vag, prin contemplarea figurilor religioase din trecut. Buddha, Iisus, Krishna, Sf. Francisc și mulți alții reprezentă exemple de oameni iluminați în acest sens – indivizi care s-au străduit, fiecare în felul său, să se cunoască pe ei însiși și să ajungă la o conștientizare a naturii lor cu adevărat divine. Dacă dorim, putem numi tehnicele

folosite de ei devoțiune, meditație și contemplație. La un nivel fundamental însă ele sunt identice în spirit cu ceea ce ne propunem acum să discutăm ca magie. În acest din urmă caz însă întregul proces de atingere a fost sistematizat și dezvoltat aproape până la forma unei științe exacte, având la bază descoperirea dumnezeirii. Deși s-ar putea să existe foarte puțini oameni în viață capabili de a ajunge la deplina conștientizare a originii și naturii lor divine, totuși pentru noi toți magia are o anumită valoare, o măsură de împlinire sau realizare disponibilă. Nimici nu e atât de mic încât să n-o poată folosi într-un scop pozitiv și nobil. Nimici nu e atât de mare încât să nu mai poată prograda în sens moral sau de altă natură, devenind astfel mai eficient în a se confrunta și a înțelege viața și lumea din jurul și din interiorul său. Acestea sunt obiective care, fără a ține seama de magnitudinea viziunii lor, se află la îndemâna oricui.

Încă nu a sosit momentul să începem o discuție despre complexitățile ritualului magic. Dar, pentru a explica principiile psihologice și spirituale fundamentale, trebuie să ne referim la ceea ce cunoaștem ca, în sens tehnic, *cei doi stâlpi*.²⁹ La jumătatea distanței dintre est și vest, precum și între nord și sud, într-un templu instituit cum se cuvine, sunt plasați doi stâlpi verticali.³⁰ Unul e colorat în alb, celălalt în negru. Aceste două piese de mobilier ale lojii sunt emblematicе pentru cele două contrarii care

²⁹ Cele două coloane constituie o parte majoră a simbolismului cabalistic, o străveche tradiție mistică evreiască, devenită cheia de boltă a magiei și a dezvoltării spirituale din lumea apuseană modernă. Pentru mai multe informații despre Cabala, vedeti Regardie, *A Garden of Pomegranates* (Llewellyn, 1988) sau propria noastră carte, *The Golden Dawn Journal, Book II, Cabala: Theory and Magic* (Llewellyn, 1994).

³⁰ Într-un templu Golden Dawn, adică. Templele altor grupări magice sau ezoterice nu au neapărat aceste coloane ca parte din mobilierul templului (templele masonice însă au totuși două coloane).

funcționează în diversele operațiuni ale naturii. La fel cum templul reprezintă în miniatură integralitatea vieții cu care ne-am putea confrunta vreodată sau, mai degrabă, felurilele părți ale propriei noastre naturi interioare, tot aşa cei doi stâlpi simbolizează un aspect al respectivelor fenomene. Ele reprezintă lumina și întunericul, căldura și frigul. În privința omului, sunt imagini ale iubirii și urii, bucuriei și durerii, gândirii și emoției, vieții și morții, somnului și treziei. Fiecare pereche de contrarii ale minții omenești care se poate concepe își găsește reprezentarea în implicațiile celor doi stâlpi.

Una dintre cele mai importante idei comunicate cercetătorului magiei, în inițierea lui ceremonială, când e condus dintr-un punct în altul, este aceea că apelarea extremă spre oricare dintre cele două contrarii e o atitudine foarte periculoasă. Nu este înțelept să oscilăm spre polii opuși ai pendulului vieții. «Puterea neechilibrată se scurge afară din viață. Mila neechilibrată nu este decât slăbiciune și pierdere a voinței. Severitatea neechilibrată devine cruzime și ariditate a minții.»³¹

Dacă ar fi să schimbăm terminologia discursului, în locul cuvântului «milă» am putea folosi «emoție», «generozitate» sau «iubire»; «severitatea» am putea-o înlocui cu «putere», «latura noastră rațională», «justiție» sau «tiranie». Oricare dintre aceste calități, când este împinsă la extrem, nemodificată de cealaltă, generează o stare psihică nesănătoasă. Astfel, într-o carte atât de autoritar religioasă ca *Bhagavad-Gita*³², pe care unii o consideră una dintre cele mai alese lucrări de literatură devotională și filosofică scrise vreodată, găsim afirmația: «Elibereză-te de perechile contrariilor».

³¹ Din Ritualul Neofit, Regardie, *The Golden Dawn*, 125.

³² Text ezoteric hindus care pune accentul pe eliberarea de inferioritate, pe cultivarea conștiinței și pe conștiința eului superior.

Viața în întregimea ei pare să fie dominată de aceste extreme sau contrarii – în fond, conform legii naturii însesi. «Două forțe opuse și una care le unește etern. Cele două unghiuri de la baza triunghiului și unghiul care formează vârful. Aceasta este originea creațiunii; este Triada Vieții.»³³ Sunt de ajuns doar câteva momente de reflecție pentru a-l convinge pe cititor de adevărul acestei teoreme. Înainte de a dobândi înțelepciunea și înțelegerea, pendulăm în tot timpul celor șaptezeci de ani ai vieții noastre între respectul și dezgustul de sine, de la supraestimarea celor lălați sau de la condamnarea absolută și finală din partea lor. Vârsta, într-adevăr, aduce cu sine moderație și temperare. Dar dacă această atitudine mai echilibrată față de viață ar fi cultivată, învățată sau adoptată mai devreme sau înainte de a ajunge la vârsta medie, cu cât am fi mai eficienți și ce n-am putea să realizez? Tehnica avută în vedere constă mai cu seamă în reconciliarea conștiință a forțelor contrare. Această acțiune a fost numită dezvoltarea Florii de Aur.³⁴

Înainte de a merge mai departe, ar fi o speculație foarte interesantă aceea de a trece în revistă trinitățile diverselor religii. Majoritatea se rezolvă atunci când toate argumentele teologice și controversele intelectuale sunt eliminate, sub forma unei relații ca aceea dintre Tată, Mamă și Fiu. Osiris, Isis și Horus oferă un exemplu excelent. Același lucru este valabil și pentru sistemul creștin unde, la o analiză mai atentă, descoperim Duhul Sfânt definit ca un aspect feminin al dumnezeirii.³⁵ Iar în Cabala ebraică avem Treimea de pe Arborele Vieții, formată din *Chesed*

³³ Din Ritualul Neofit, Regardie, *The Golden Dawn*, 129.

³⁴ Vezi *The Secret of the Garden Flower*, traducere de Richard Wilhelm, cu un Cuvânt-înainte și comentarii de C.G. Jung (Londra: Paul Trench and Trübner, 1931).

³⁵ În doctrina ebraică, această energie este legată de *Shekinah*, „prezența” feminină sau „sălașul” lui Dumnezeu.

(«Mila»), *Gevurah*³⁶ («Puterea») și *Tiphareth* («Echilibrul» sau «Frumusețea»). Corelând această ultimă triadă cu simbolistica tradițională, *Chesed* este principiul masculin, cu referire la Jupiter, un simbol al înțelepciunii paterne. *Gevurah*, principiul feminin, îi e atribuit lui Marte, indicând o mare putere. Un aforism alchimic exprimă această dualitate prin cuvintele: «Bărbatul este pacea, iar femeia este puterea». Reținând toate aceste lucruri, ajungem la concluzia că, aşa cum *Chesed* îl reprezintă pe Tată, iar *Gevurah* pe Mamă³⁷, *Tiphareth*, care e Frumusețea, reconcilierea dintre ei. Intersant, *Tiphareth* e atribuit Soarelui și corespunde cu al treilea membru al treimii teologice, Fiul.

Privind aceste trinități ca tot atâtea expresii ale realității psihologice – adică, aşa cum le-am definit mai înainte, ca factori activi în interiorul psihicului însuși – frapează de similitudinea dintre punctul de vedere religios și ideea Căii de Mijloc.³⁸ Urmărirea acestei căi de mijloc este aceea care duce la cucerirea de sine și la creșterea constantă a Florii de Aur, deșteptarea sufletului întemnițat în interior.

Se poate spune că Tatăl și Mama corespund celor doi stâlpi ai Templului, celor două extreme sau contrarii. În acest sens, ele sunt tendințele manifestate de toate fenomenele naturii. Sunt extreme ale spiritului și materiei, iubirii și urii, vietii și morții, fluxului și refluxului, sistolei și diastolei. Natura însăși este întruparea celor două extreme, a celor două contrarii din Trinitate.

³⁶ Sau *Geburah*. Litera ebraică Beth se pronunță fie «b», fie «v».

³⁷ Aplicarea genului unui subiect atât de abstract ca al Sephirothurilor - Termenul «Sephiroth» este pluralul de la «Sephirah». Totuși, pentru a facilita lectura, am optat pentru folosirea sufixelor gramaticale românești - «Sephirothuri», «Sephirothurilor» etc. (n.tr.) poate fi delicată. În unele școli de gândire, *Chesed* este considerat feminin, iar *Geburah*, masculin. De cele mai multe ori, fiecare Sephirah conține anumite aspecte ale ambelor polarități sexuale. Niciun Sephirah nu este pur și simplu întru totul masculin sau feminin.

³⁸ Doctrina budistă a moderăției – evitarea extremelor.

Omul, individul neiluminat, cel în care nici înțelepciunea și nici înțelegerea nu au fost ajutate să ia naștere, își modeleză, de asemenea, viața după exemplul acestor două extreme. Sau, mai degrabă, aceste două extreme îi modeleză viața. Căci, forțat parță, omul e împins de o forță exterioară despre care nu știe nimic, între polii iubirii și urii extreme, oscilând între bunătate și generozitate sentimentală și izbucniri de furie necontrolată, ură și răutate. Acțiunile lui, aproape fără excepție, sunt tot atâtea lupte semiisterice de la un pol emoțional la altul. Cum s-ar spune, omul se află sub dominația Tatălui și a Mamei.

Pentru cercetătorul psihicului, cel care caută înțelepciunea și cunoașterea sinelui său superior, sfatul cel mai bun este întotdeauna acela de a evita contrariile, încercând să-și stăpânească impulsurile acțiunilor extreme.

În anumite școli de magie, unde riturile inițiatice erau oficiale de adepti care într-o vreme au înțeles perfect tehnica pe care o foloseau, ceremoniile de inițiere presupuneau îngroparea sinelui superior și renășterea acestuia cu ajutorul unui sistem tehnic de magie și meditație. Astfel, eul superior era întotdeauna reprezentat de o figură sacră a religiilor majore – un om care aproape întotdeauna era prezentat ca Fiul lui Dumnezeu. Esența poruncii etice din respectivele sisteme era aceea de a-l dezvolta pe Fiul lăuntric. „Dacă Hristos nu se naște în tine...”, „Privește înăuntrul tău: ești Buddha.“ Nu cred că aceste imagini s-ar putea referi la vreun personaj istoric pe care-l cunoaștem, ci presupun, mai degrabă, că ele definesc aducerea treptată la starea de funcționare conștientă a unui punct de vedere spiritual, a unei atitudini echilibrate față de viață, o atitudine care nu este dirijată exclusiv spre o extremă sau alta. Recunoscând polaritatea vieții, un asemenea punct de vedere caută să definească o cale de mijloc printre activitățile întortocheate și extreme ale naturii. Este calea Reconciliatorului, aceea de a rămâne pe drumul dintre cele două